

Протокол

№

гр. София, 02.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 02.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **2700** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 14.23 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ И. Р. М. – редовно уведомен, явява се лично и се представлява от адв. И., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ АГЕНЦИЯ ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА – редовно уведомен, представлява се от юрк. И., с представено пълномощно от днес.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Вещото лице Б. се явява лично.

СТРАНИТЕ /поотделно/– Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА постъпила експертиза от вещото лице на 22.01.2026г. – в срок.

ДОКЛАДВА постъпило съгласно определение от предходно съдебно заседание административно дело №486/24г. на Районен съд Пазарджик

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към снемане самоличността на вещото лице.

И. Т. Б. 64г., неосъждан, без дела и родство със страните.

Вещото лице предупредено за наказателната отговорност по чл. 291 НК. Обеща да даде вярно и безпристрастно заключение.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ разпитано каза: Представила съм заключение в срок, което поддържам. По документи по делото съм работила, предоставена ми е информация. Получих отговор по имейл на уточняващи въпроси. Дали има друга заповед за определяне на индивидуалната заплата на ищеца – отговори са ми, че няма друга заповед. Отговорила съм, въз основа на заповедта от 2021 година

и съм я посочила в експертизата.

Адв. И. – нямам въпроси към вещото лице.

На въпрос на ответника – защо са посочени два периода.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ – това е втора задача, така е поставена задачата, за период до датата на първото съдебно заседание и до дата на изготвяне на заключението.

СЪДЪТ по депозираното заключение на вещото лице

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заключението на вещото лице.

Обосновало е разходи, които съответстват на внесения депозит.

Да се изплати възнаграждение на вещото лице в размер на 102.26 евро.

ИЗДАДЕ се РКО.

ПРИЛАГА административно дело №486/24г. на Районен съд Пазарджик.

СТРАНИТЕ /поотделно/- Няма да сочим други доказателства и нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ предвид събраните по делото доказателства и липсата на доказателствени искания намира делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

Адв. И. – Моля да уважите жалбата и осъдите ответника на основание чл.122, ал. 3 ЗДСл да заплати обезщетение в размер на 116984,92лв – 59813,44 евро за период 21,12,23-22,1,26 ведно със законната лихва за забава върху главницата от завеждане на исковата молба. Установи се по безспорен начин по делото че доверителя ми в срока е подал изрично заявление да се възстанови на длъжността, но до днес не е възстановен. Не е допуснат от органа да изпълнява службата си. Липсва изрична заповед за възстановяване и изричен акт за прекратяване на служебни правоотношения. В доказателствата по делото със становище от 21.2.25г. ответникът е признал факта на недопускане на жалбоподателя до служба. Доказан е размера на търсеното обезщетение. Претендирам разноски. Представям списък. Моля за срок за писмени бележки.

Юрк. И. – Моля да отхвърлите исковата претенция в цялост. Правя възражение за прекомерност с оглед представения списък на разноски. Претендирам юрк. възнаграждение. С оглед на представените доказателства по делото - втората молба на ищеца няма никаква връзка с факта на недопускането му до работа. Не е спорно, че не е допуснат до работа. Веднъж е оспорил недопускането му до работа след отмяната на заповедта за дисциплинарно уволнение - това се случва в образуваното адм. дело №12153/23 по описа на АССГ и по силата на изпълнителен лист са му изплатени съответни обезщетения по чл. 122, ал. 3 ЗДСл. Така, както с втората молба с искане за възстановяване на работа, която е обект на настоящото производство – той е в хипотезата на преклузия на правото му да бъде възстановен на работа. Това се случва в определен срок след съобщаване на решението. Освен такава преклузия липсва и всякаква хипотеза свързана с обезщетителните мерки по чл. 4 от ЗОДОВ - ако се приеме, че ИМ е във връзка с обезщетения, вследствие на бездействие на административния орган. Не се доказва незаконосъобразно бездействие по чл.256 АПК.

Не е налице и мълчалив отказ по чл. 58, ал. 1 АПК, който да е отменен като незаконосъобразен. В тази връзка има трайна съдебна практика. Представям писмени бележки.

Адв. И. – Заявлението от месец октомври 2023 година е във връзка с чл. 122, ал. 3 ЗДСл, която сама по себе си при недопускане има санкционен характер.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на процесуалния представител на жалбоподателя да представи писмени бележки в 20-дневен срок от днес.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14,34ч.

СЪДИЯ:
СЕКРЕТАР: